

Biblioteca Argeșeană

Revistă trimestrială de
informație și cultură
Nr. 4/2016

An școlar 2015 – 2016 (I) Nr. 4 iul.- sept. 2016

IMPORTANȚA LECTURII

„Adevăratul cititor, la fel cu adevăratul drumeț, e acela care citește de dragul de a citi, care-și face din satisfacțiile ce-i provoacă lectura deprinderi superioare și care nu obosește niciodată”.

(Perpessicius - Memorial de ziaristică)

Sunt cărți și cărți! Lectura lor asigură îmbogățirea cunoștințelor noastre, înobilarea sufletului, înălțarea sentimentelor. Niciodată nu e prea târziu să promovezi lectura. În hazardul unora că nu se mai citește, s-au trezit niște oameni, și bine au făcut, să promoveze lectura. Mie nu mi se pare că nu se mai citește, totul depinde de masa de oameni spre care îți întorci privirea și, deseori, se citesc cărțile bune. Din păcate, parcă odată cu trecerea anilor, a trecut și vremea cărților, a cititului cărților, nu pe net, pentru că pe net se citește excesiv poate, ci a cărților propriu-zise pe care le poți citi cu sufletul, cu degetele, cu urechile, cu toate simțurile de care dispui. Nu voi spune la ce te ajută lectura pentru că s-a spus deja de prea multe ori, dar voi spune la ce te ajută lipsa ei.

Fără lectură se ajunge fie la tăcere, fie la a vorbi mult și prost. Fără un dram de lectură nu prea ai de unde să primești unele idei, cuvinte, de care să te poți folosi în vorbirea curentă. E bine să citești, nu doar pentru că vei avea un vocabular mai dezvoltat sau mult căutata cultură generală, ci și datorită faptului că, prin sentimentele pe care le desprinzi de la un autor, îți lărgiești propria paletă de sentimente și, în plus, contribui la experiența de viață teoretică.

Nu consider că mă aflu în măsura să spun ce cărți sunt bune sau ce cărți nu sunt bune, nu cred că am întâlnit vreo carte care să nu îmi placă deloc. În fiecare carte am găsit câte ceva și în fiecare carte caut ceva care să îmi placă. De asemenea, nu cred că un gen de literatură e mai slab decât altul sau că nu ar merita să fie citit. Fiecare e liber să citească ce și cât vrea atâta timp cât citește.

În „Cititul și scrisul” Nicolae Manolescu spunea: „La ce sunt bune cărțile? Îmi vine să răspund: la tot și la nimic. Poți trăi foarte bine fără să citești. Milioane de oameni n-au deschis niciodată o carte. A vrea să le explici ce pierd e totuna cu a explica unui surd frumusețea muzicii lui Mozart. În ce mă privește, mă număr printre cei care nu pot trăi fără cărți. Sunt un vicios al lecturii. Am nevoie să citesc așa cum am nevoie să mănânc și să beau. Hrana pe care mi-o oferă lectura îmi este la fel de indispensabilă ca și aceea materială. Resimt fiecare zi fără o carte ca pe o zi pierdută”.

Cartea este comoară fără de preț, este instrumentul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre.

Într-o perioadă în care suntem invadați de vizual, de internet și televiziune, lectura devine o variantă mai puțin accesibilă de petrecere a timpului liber și tinerii sunt prinși într-un cerc vicios: citesc cu greutate, nu le place să citească, nu citesc mult, nu înțeleg ceea ce citesc, dorința de a se informa și educa fiind cât mai rapidă. Însă lectura, educația, cultura și formarea personalității și creativității unui individ nu se pot naște doar urmărind emisiuni la televizor sau navigând pe internet.

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. E un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj.

Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. Lectura necesită nu numai îndrumare, ci și control.

(continuare în pag. 2)

Bibliotecar Elisabeta OPROIU
Școala Gimnazială „Adrian Păunescu” Pitești

IMPORTANȚA LECTURII

(urmare din pag. 1)

Scopul lecturii în perioada școlarității primare și gimnaziale este acela de a forma progresiv un tânăr cu o cultură comunicațională și literară de bază, capabil să înțeleagă lumea din jurul său, să comunice și să interacționeze cu semenii, exprimându-și gânduri, stări, sentimente, opinii, să fie sensibil la frumosul din natură și la cel creat de om și, în viitor, să poată continua procesul de învățare în orice fază a existenței sale. Lectura ajută la observarea mediului înconjurător, îi învață pe elevi să gândească, îmbogățește cunoștințele despre natură, lume și viață, cultivă sensibilitatea și imaginația, modelează caracterele, contribuie la educarea moral-cetățenească, ajută omul în aspirațiile sale spre autodepășire.

Bibliotecar Elisabeta OPROIU

Școala Gimnazială „Adrian Păunescu” Pitești

IMPORTANȚA COLECȚIILOR DE CARTE RARĂ ȘI BIBLIOFILĂ ÎN CADRUL UNEI BIBLIOTECI ENCICLOPEDICE

Biblioteca, prin documentele pe care le deține, este cea care oferă tânărului șansa de a realiza un demers intelectual individual, conducând, în final, la dobândirea unor deprinderi inerente unei ulterioare activități de învățare.

Rațiunea care determină direcționarea eforturilor către refacerea fondului de colecții speciale, nu este dictată de încărcătura lor pur sentimentală, altele sunt valențele unor astfel de fonduri într-o bibliotecă ce nu se vrea a fi doar simplu loc de depozitare și conservare.

Pentru că prin specificul obiectivelor ei, prin forma mesajului transmis utilizatorilor, prin sprijinul acordat desfășurării procesului de învățământ și prin participarea considerabilă la activitatea de cercetare, biblioteca devine partașă la desăvârșirea actului educațional. Eficiența activității desfășurate de o structură info-documentară este rezultatul sintezei între calitate, cantitate și accesibilitate, explicit, între resurse, natura informației și diversitatea căilor de acces oferite utilizatorului, în general.

De o calitate incontestabilă a instruirii intelectuale se va putea vorbi în momentul în care elevul, depășind cadrul școlar strict, limitat la simpla comunicare de cunoștințe „ex cathedra”, se va modela intelectual, fundamentând și aprofundând cunoștințe, căutând febril răspunsuri pentru infinitatea întrebărilor pe care le ridică un domeniu de cercetare.

De gradul de dezvoltare a informației, puse la dispoziție sub dublu aspect, cantitativ și calitativ, de capacitatea structurilor info-documentare de a o furniza cât mai rapid și eficient, de modul în care această oportunitate va fi asumată și valorificată, depinde însăși dezvoltarea societății.

În consecință, rolul unei biblioteci într-o societate modernă, nu este limitat la cel de entitate pasivă, auxiliară și, eventual, opțională, ci este un factor definitoriu, biblioteca învederându-se în calitate de factor dinamic al procesului instructiv - educativ, în special, și al educației permanente, în general.

O bibliotecă, așa cum este percepută ea în actualitate, înscriindu-se pe noul drum impus de evoluția societății, depășește simțitor pragul de simplu tezaur cultural, definindu-se mai degrabă ca un real centru de informare. Desigur, dincolo de fidelitatea față de tradiție, o colecție bibliofilă lasă să i se descopere avantajele într-o multitudine de domenii cu precădere umaniste. Astfel de lucrări, indiferent că sunt manuscrise, monografii, fotografii, hărți, ex-librisuri, constituie o reală bază de documentare pentru cercetarea științifică în domeniile: istorie, filologie, filologie clasică, filozofie, drept, teologie, bibliologie.

Din perspectiva celui pasionat de studiul istoriei, o colecție bibliofilă oferă o incontestabilă bază de cercetare. Cei implicați într-o astfel de cercetare vor avea acces la o diversitate de informații legate de spațiul românesc, date privind istoria României de la începuturi și până în zilele noastre, așa cum a fost ea sintetizată în operele unor autori români și străini, informații despre relațiile româno-polone în evul mediu, despre politica dusa cu Poarta otomană etc.

(continuare în pag. 3)

Bibliotecar Cornelia TUDORIE
Liceul Tehnologic „DACIA” Pitești

MEȘTEȘUGURI UITATE - CALIGRAFIA ȘI LEGĂTORIA MANUALĂ DE CARTE

Începând cu toamna anului 2014, la Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș, desfășurăm un inedit curs de caligrafie și legătorie de carte, inițiat și coordonat de prof. Lucreția Picui, bibliotecară la secția Colecții Speciale, în colaborare cu bibliotecara Gabriela Tomescu.

Prin acest curs ne propunem să aducem în actualitate și să punem în valoare meșteșuguri și îndeletniciri străvechi, care, din cauza tehnologiei moderne, sunt pe cale să-și restrângă aria de interes sau chiar să dispară (vezi exemplul Finlandei, unde caligrafia și scrisul de mână au fost scoase din programa școlară - n.n.).

Dorim să stimulăm creativitatea, gustul pentru frumos, să ordonăm și să modelăm comportamentul cursanților, să-i învățăm tehnici în diferite stiluri de scriere, să schimbăm mentalitatea tinerilor față de meșteșugurile abandonate, iar prin expozițiile finale, să promovăm realizările participanților.

Pentru o mai bună înțelegere a acestor domenii, ne-am propus să facem cunoscută istoria scrisului, a suporturilor și a instrumentelor de scris, istoria cărții și a tiparului, dar și meșteșugul legătoriei manuale de carte.

Prin expunerile tematice, demonstrațiile practice și prezentarea unor volume bibliofile, ne propunem să valorificăm și patrimoniul local, național și universal existent în colecțiile de carte și non-carte, cu valoare bibliofilă, din Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș.

Cursul este GRATUIT și pot participa toate categoriile socio-profesionale, membri ai comunității (persoane cu deficiențe, minorități etnice etc.), de toate vârstele, în grupe de 10-12 persoane, indiferent dacă sunt sau nu cititorii noștri.

Prof. Lucreția PICUI
Biblioteca Județeană „D. Golescu” Argeș

IMPORTANȚA COLECȚIILOR DE CARTE RARĂ ȘI BIBLIOFILĂ ÎN CADRUL UNEI BIBLIOTECI ENCICLOPEDICE (urmăre din pag. 2)

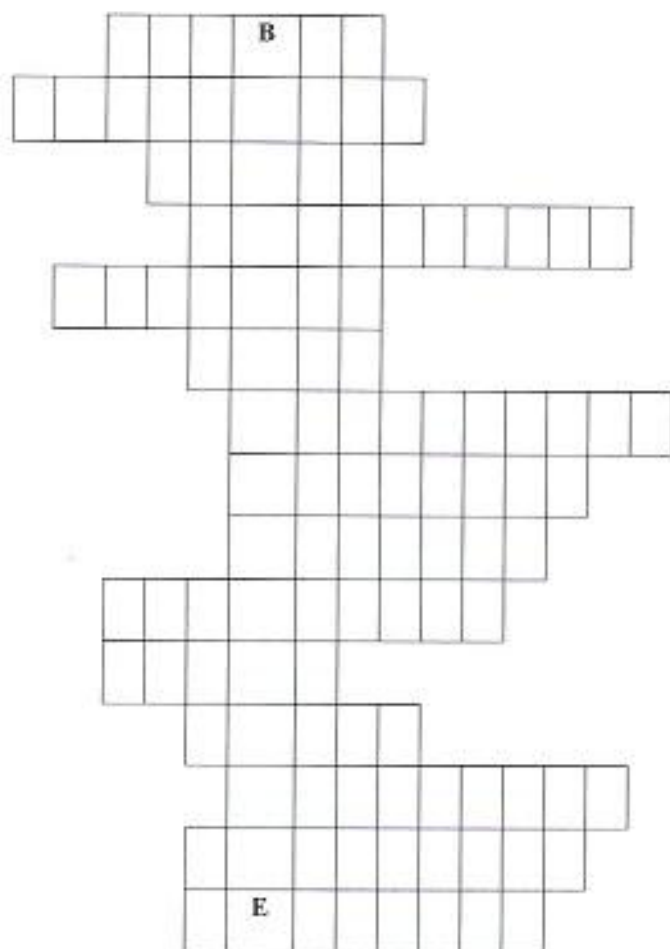
Cercetarea limbii scrierilor din secolele al XVI-lea, al XVII-lea, al XVIII-lea conferă profunzime studiului consacrat limbii române vechi, depășindu-se astfel superficialitatea unui apel la o crestomație subscrisă domeniului. Evoluția gramaticii limbii române poate fi pe deplin constatată, grație existenței lucrărilor unor nume celebre precum I. Văcărescu, Radu Țempea, Gheorghe Șincai, Samuel Micu, lucrări care n-au mai cunoscut retipăriri integrale.

Prețioasă prin valoare va fi o astfel de colecție și pentru cei preocupați de studiul filologiei clasice, punându-li-se la dispoziție ediții succesive ale operelor scriitorilor antici, pornind de la cele mai vechi editări, facilitând înțelegerea deplină a unor realități specifice epocii, a unor mentalități pe care un astfel de text, aflat poate printre cele dintâi editate și prevăzut cu adnotări, le poate da la iveală. O creație pe deplin înțeleasă va beneficia desigur de o traducere cât mai fidelă și mai concordantă realităților surprinse în operă. De un real ajutor vor fi desigur edițiile critice rezultate în urma unei cercetări de mare anvergură.

Valențele unei astfel de colecții sunt multiple dacă depășim cadrul funcției sale implicit informative. Rolul ei se lărgeste în condițiile în care determină elevul, poate viitorul cercetător de mâine, să se familiarizeze cu un studiu aprofundat, prin apelul la izvoare. Este de fapt, cea de-a doua funcție pe care o îndeplinește acest fond, funcție deloc de neglijat, cea formativă.

Bibliotecar Cornelia TUDORIE
Liceul Tehnologic „DACIA” Pitești

**O BIBLIOTECĂ ÎNTR-UN REBUS:
„RECUNOAȘTE AUTORUL!”**

1. „Iarna pe uliță”;
2. „Dl. Goe”;
3. „Moartea căprioarei”;
4. „Miezul iernei”;
5. „Doi feți cu stea în frunte”;
6. „Toamna”;
7. „Balada unui greier mic”;
8. „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”;
9. „Amintiri din copilărie”;
10. „Dumbrava minunată”;
11. „Frumoasa din pădurea adormită”;
12. Școala nr. 5 Pitești poartă numele său;
13. „Aventurile lui Tom Sawyer”;
14. Ajută la deslușirea cuvintelor;
15. „Fram, ursul polar”.

Completând rubricile rebusului cu cele 15 cuvinte se obține, pe verticală, numele științei care se ocupă cu organizarea cărții în bibliotecă, având scopul de a servi pe cititori în condiții optime.

**Bibliotecar Gabriela NUȚĂ
Școala Gimnazială „N. Iorga” Pitești**

**Rubrica de „Umorisme, aforisme, ironisme”
(„Umor din culpă” – 2012)**

1. Pentru creație, nu este capabilă orice creatură.
2. Bate creierul, cât e cald!
3. E greu să vorbești mai multe limbi, cu aceeași limbă.
4. În copilărie înveți, la bătrânețe înțelegi.
5. Cu cei care știi puține cuvinte, discuția, deși foarte scurtă, este foarte obositoare.

**Daniel MILITARU
Director Editura „Sesam”**

Concurs „TOP - 10 Cele mai citite cărți”

În perioada noiembrie 2015 – aprilie 2016, în municipiul Pitești a avut loc concursul „TOP – 10 Cele mai citite cărți”, organizat de Asociația bibliotecarilor din România, Filiala Argeș, în colaborare cu Casa Corpului Didactic Argeș.

Din partea Școlii Gimnaziale „N. Iorga” Pitești la acest concurs au participat următoarele eleve, coordonate de bibliotecar Gabriela Nuță:

1. Velcea Gabriela
2. Cîrje Maria
3. Dumitrescu Teodora
4. Axinte Giulia Paula
5. Nuță Mara
6. Nicolae Ștefania
7. Pană Larisa
8. Miu Andra

**BIBLIOTECA ARGEȘEANĂ
ISSN 2457 – 9432
ISSN – L 2457 - 9432**

Editura SESAM – Director Daniel MILITARU
S.C. „SESAM INVEST” S.R.L.

Intrarea Autostradă, km. 4
E-mail: sesamedit@gmail.com

Redactor șef: bibliotecar Gabriela NUȚĂ
E-mail: gabriela.nuta1@gmail.com

Școala Gimnazială „N. Iorga” Pitești
Director: prof. Luminița BRATU

Cons. Educ. prof. Cornelia CODREANU
Revista este redactată la biblioteca școlii.
Tel: 0248-217996 / Fax: 0248-217996

E-mail: scoala_nicolae_iorga@yahoo.com
E-mail: biblio.nicolaeiorga@gmail.com

Responsabilitatea morală și juridică a materialului publicat îi revine în întregime autorului.

Revista nu va fi comercializată și va fi disponibilă gratuit pe site-ul școlii.